Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26202
Copyright: Admont, Benediktinerstift

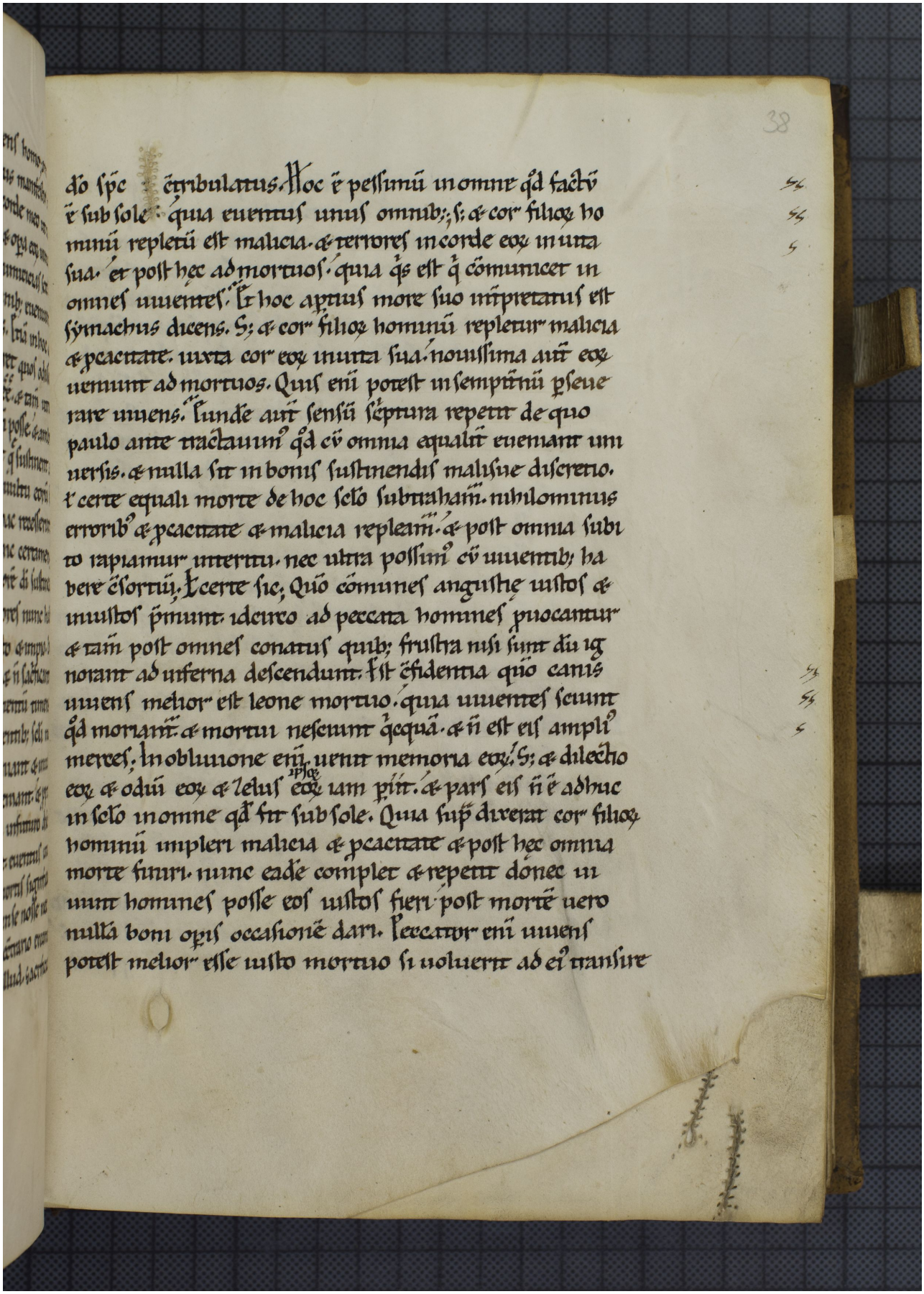

38

do spe tribulatus. Hoc ē pessimū in omne qd factū
ē sub sole: qua euentus unus omnib;. S; & cor filioꝝ ho
minū repletū est malicia. & errores in corde eoꝝ in uita
sua. et post hec ad mortuos. qua q̄s est q̄ cōmunicet in
omnes uuientes. Et hoc aptius more suo interpretatus est
symachus dicens. S; & cor filioꝝ hominū repletur malicia
& peccatate. uxta cor eoꝝ in uita sua. nouissima autē eoꝝ
uenunt ad mortuos. Quis enī potest in sempiternū peue
rare uuiens. Iunde autē sensū scriptura repetit de quo
paulo ante tractauim qd cū omnia equaliter euenant om
nibus. & nulla sit in bonis sustinendis malisue discretio.
et certe equali morte de hoc seclo subtrahamur. nihilominus
erroribus & peccatate & malicia repleamur. & post omnia subi
to rapiamur interitu. nec ultra possimus cū uuientib; ha
bere consortū. Et certe sic; Quō cōmunes angustie iustos &
iniustos premunt. ideuco ad peccata homines prouocantur
& tamen post omnes conatus quib; frustra nisi sint diu ig
norant ad inferna descendunt. Est ēfidentia quō canis
uuiens melior est leone mortuo. qua uuientes sciunt
qd moriant. & mortui nescunt q̄equa. & ñ est eis ampli
mercedes. In obliuione enī uenit memoria eoꝝ. S; & dilectio
eoꝝ & odiū eoꝝ & zelus eoꝝ iam perit. & pars eis ñ ē adhuc
in seclo in omne qd fit sub sole. Qua sup̄ dixerat cor filioꝝ
hominū impleri malicia & peccatate & post hec omnia
morte finiri. nunc eadē complet & repetit donec in
uuint homines posse eos iustos fieri post mortē uero
nulla boni opis occasionē dari. Percetior enī uuiens
potest melior esse iusto mortuo si uoluerit ad ei transire